رأی شماره : ۶۲۵۰-۱۳۴۲/۱۲/۲۷

بسمه تعالی

رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور

" چون طبق بند ب ماده ۲۳۸ مکرر قانون مجازات موقعی کیفر صادر کننده چک بلامحل تشدید می گردد که در صدور چنین چکی سوء نیت داشته باشد و یکی از طرق احراز سوء نیت، ابلاغ اظهارنامه به او است و اصولاًتا اظهارنامه به شخص متهم ابلاغ واقعی نگردد نمی توان یقین حاصل کرد به این که با علم و اطلاع از صدور اظهارنامه از پرداخت مبلغ چک خودداری کرده است، بنابراین ابلاغ اظهارنامه در این مورد ابلاغ واقعی است نه قانونی، مگر این که دادگاه از طرق دیگری از قبیل اقرار متهم یا دلایل دیگر احراز نماید که متهم از مفاد یا صدور اظهارنامه مطلع شده است، معهذا در موقع مقرر از پرداخت وجه چک امتناع نموده است. این رأی طبق قانون وحدت رویه قضایی مصوب تیرماه ۱۳۲۸ در مورد مشابه لازم الاتباع است."

هیأت عمومی دیوان‌عالی‌کشور

اداره کل وحدت رویه و نشر مذاکرات و آراء هیأت عمومی